

"În vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo **fântâna lui Iacov**. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână și era ca **la al șaselea ceas**. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: **Dă-Mi să beau!**, fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Femeia samarineancă I-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei apă, de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinenii. Iisus a răspuns și i-a zis: **Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie**. Femeia I-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar **cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu va mai înseta, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare, spre viață veșnică**. Femeia a zis către El: **Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot**. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia I-a zis: Doamne, văd că Tu ești Prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. **Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr**. I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: **Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine**. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi? sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. **Nu cumva acesta este Hristos?** Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: **Învățătorule, mănâncă**. Iar El le-a zis: **Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți**. Ziceau, deci, ucenicii între ei: **Nu cumva I-a zis cineva să mănânce?** Iisus le-a zis: **Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui**. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: **Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș**. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viață veșnică, pentru că împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: **Că unul este semănătorul și altul secerătorul**. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. **Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus toate câte am făcut**. Deci, după ce au venit la El, samarinenii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. **Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui**. Iar femeii îi ziceau: **Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii**." (Ioan 4, 5-42)

(...) Toate ofertele acestei lumi nu ne satisfac deplin. Lumea ne dă pentru potolirea setei noastre burdufuri de apă, vase sărace cu apă puțină, care în curând se golesc și nu țin. Averea ne robește și tulbură somnul. Plăcerea aduce dezgust și suferință. Puterea și onorurile omenești sunt nestatornice ca visele, se șterg ca fumul. „Butoi spart este ocuparea cu plăcerile lumesti” – zice Sfântul Grigorie de Nyssa. Iar Iisus a spus femeii samarineance că „oricine va bea din apa aceasta va înseta iarăși”. Pe când bucuria împlinirii vocii lui Dumnezeu ține neîncetat: „Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va înseta în veac” (In. 4, 14). Apa de care vorbește Mântuitorul nu-i băutura aceasta naturală, care se află în izvoare, râuri și fântâni, ci harul dumnezeiesc, a cărui putere transfigurează minunat sufletul omenească și întreține viața noastră, dându-i plinătatea sensului adevărat. Cine primește această „apă vie”, Îl posedă pe Hristos Însuși, singurul Care poate potoli setea noastră după fericire, dorul nostru după cer.

Prin legătura intimă cu Hristos, harul dumnezeiesc sporește în noi, topește gheața păcatului, luminează adâncul umbros al ființei noastre și înfrumusețează viața noastră spirituală.

Aceasta s-a întâmplat lângă fântâna din Sihar cu femeia samarineancă, care, cum ne spune tradiția, se chema Fotinia, adică Luminătoarea. Renăscută duhovnicește, se eliberează de robia patimilor, nu mai slujește trupului, ci devine propovăduitoare a lui Hristos și luminătoarea celor din cetatea sa.

Tradiția ne mai spune că, devenind mamă, a avut șapte copii și a murit de moarte martirică, pe vremea împăratului roman Nero. Așa s-a unit ea cu Mirele divin pentru veșnicie, arătându-ne nouă cum, prin gustarea din apa cea vie, se poate schimba din temelie viața noastră, și sufletul nostru poate deveni capodoperă a eternității fericite.

Când Domnul vine în inimile noastre, aduce cu El apa vieții și splendorile Împărăției Sale. Dacă bem din această apă nu numai că primim satisfacție imediată, dar putem avea asigurarea că, într-o zi, Iisus va veni să ne ia într-o țară unde niciodată nu vom îmbătrâni, unde nu vor fi riduri și cărunțe, nici durere și suspin. Aceasta e țara „tinereții fără bătrânețe și a vieții fără de moarte”, cum arată basmele românești.

Auzind acestea, oare, nu dorim să bem și noi din apa vieții, care îi convertește pe păcătoși, îi vindecă pe cei bolnavi, îi întărește pe cei slabi, îi mângâie pe cei muribunzi și dă tuturor salvarea și viața, datorită nouă de Hristos prin moartea și Învierea Sa?

„Dă-mi să beau!”. Acesta trebuie să fie strigătul creștinilor de astăzi, expuși atâtor pericole, loviți de atâtea dureri, doborâți de atâtea lupte și răniți de numeroase înfrângeri. Răspunsul la acest strigăt poate fi primit în Biserică, Fântâna nesecată a darurilor dumnezeiești.

Adresându-se lumii noastre, care a devenit un pustiu arid și un pământ însetoșat, Hristos Domnul grăiește: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pântecele lui” (In 7, 37-38). Amin.

Duminică, 22 mai – Sf.Părinți de la Sinodul II Ecumenic;
Luni, 23 mai – Sf.Mironosiță Maria lui Cleopa;
Miercuri, 25 mai – A treia aflare a capului Sf.Ioan Botezătorul;
Vineri, 27 mai – Sf.Mc.Iuliu Veteranul; Sf.Mărt.Ioan Rusul;

Duminică, 22 mai – Sf.Părinți de la Sinodul II Ecumenic - Cele mai importante realizări doctrinare ale Sinodului II ecumenic sunt **hotărârile dogmatice privind dumnezeirea Duhului Sfânt**, cea de a treia Persoană a Sfintei Treimi și deofiintimea lui cu Tatăl și cu Fiul.

Simbolul de la Niceea a acordat **toată atenția divinității și consubstantialității Fiului cu Tatăl, mărturisind că Domnul nostru Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat și om adevărat, născut din veci din Tatăl, deofiinta cu Tatăl** care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om". Cât privește a treia Persoană a Sfintei Treimi, Simbolul de la Niceea proclamă doar credința "în Duhul Sfânt".

Părinții Sinodului II ecumenic, după ce păstrează și confirmă mai pe larg învățătura ortodoxă a celor 318 Sfinți Părinți de la Niceea exprimată în Crez, în Dumnezeu-Tatăl creator și proniator a tot ceea ce există, în Dumnezeu-Fiul întrupat, Domnul nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii (art. II-VII), mărturisesc credința în Duhul Sfânt cea de a treia Persoană a Sfintei Treimi (art. VIII), proclamând deplină și desăvârșită Dumnezeire a Duhului, că "Domn de viață făcător".

Învățătură ortodoxă rămâne fidelă purcederii Duhului Sfânt numai de la Tatăl: "Pe Duhul Fiul îl cere de la Tatăl că Duh al Adevărului și al înțelepciunii și al Cuvântului... Și (prin El) se bucură împreună cu Tatăl care se bucură de El (de Fiul)... Căci Duhul Sfânt este această bucurie dinaintea de veci a Tatălui și a Fiului, fiind comun lor în ce privește folosirea, fapt pentru care e și trimis de amândoi la cei vrednici, dar e numai al Tatălui în ce privește existența ; de aceea numai de la El purcede".

Părinții Bisericii și întreaga **învățătură ortodoxă subliniază și accentuează purcederea Duhului Sfânt din Tatăl și implicațiile acesteia în sânul Sfintei Treimi și în afară, în Biserica**. Dar în același timp se evidențiază **relația strânsă, perihoretică, dintre Duhul Sfânt și Fiul, și dintre Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, în sânul Sfintei Treimi și în afară, în creație, în Revelație, în iconomia mântuirii și în Biserica**. www.crestinortodox.ro/

+ 27 mai 1963 - Gheorghe Jimboiu este originar din Oltenia, din comuna Vela, județul Gorj, și în momentul arestării, în 1948, era student la Academia Comercială din Brașov. A fost condamnat la ani grei de închisoare, nu pe declarațiile lui, ci pe ale altora, ieșind astfel din anchetă cu conștiința curată că nu antrenase cu el alți tineri în închisoare.

Am cunoscut în viața mea fel de fel de oameni, atât înainte, cât și după detenție, dar **n-am întâlnit un altul, indiferent de vârstă sau pregătire, care să înțeleagă Ortodoxia și să iubească pe Hristos ca Jimboiu**. Un tânăr curat trupește și sufletește, înzestrat cu o mare blândețe și bunătate. A fost singura ființă pe care am întâlnit-o care n-a spus niciodată că suferă de foame. **Avea dragoste de oameni indiferent cine erau ei, prieteni sau dușmani, dusă până la sacrificiul de sine**. Față de dușmani și față de cei care l-au chinat și continuau să o facă, avea o înțelegere care rațional nu se putea explica. **Era atât de convins de misiunea lui pământească de a face binele, încât parcă venea din altă lume**. Dacă nu l-aș fi cunoscut pe acest tânăr, m-aș fi îndoit de multe lucruri sau nu le-aș fi crezut. Jimboiu, cum numai sfinții au înțeles, s-a identificat cu chemarea Fiului lui Dumnezeu: "**Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă**".

Din momentul în care l-am cunoscut pe Jimboiu, n-am mai citit Viețile Sfinților ca pe o lectură oarecare. Cunoșcându-l pe el, orice îndoială, orice suspiciune că au existat și mai există sfinți pe pământ, a fost spulberată pentru totdeauna din sufletul meu. **Acest martir, cu fizicul lui de sfânt bizantin, a fost pentru mine modelul de neegalat a ceea ce trebuie să fie și să facă omul pentru mântuirea lui și a neamului care l-a conceput**.

Deși credința este ceva ce nu prea are legătură cu rațiunea, totuși majoritatea oamenilor au nevoie de evidente pentru a crede (categoria Sfântului Apostol Toma). Nu găsesc cuvinte să-mi exprim cinstea și admirația pentru acest martir. Orice noțiune aș folosi pentru a-l face și pe altul să înțeleagă cine a fost acest tânăr și ce a însemnat el pentru cei ce l-au cunoscut, ar fi de prisos. Toate cele de mai sus se pot rezuma la o propoziție: **era un înger în chip de om**. Am convingerea fermă că **existența oamenilor pe pământ și relațiile dintre ei nu sunt întâmplătoare**. Din clipa când l-am cunoscut pe Jimboiu trăiesc cu impresia că am stat de vorbă cu îngerii. A fost desăvârșit din toate punctele de vedere, conform imperativului: "**Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este**".
 Dumitru Bordeianu - *Mărturisiri din mlaștina disperării* www.fericiticeiprignoniti.net/

Vineri, 27 mai
Sf.Mărt.Ioan Rusul
 ne arată că **cea mai grea luptă în această lume este lupta cu păcatul și cu diavolul, iar lupta cea mai importantă este lupta pentru mântuire, și nu lupta pentru comorile cele pieritoare ale acestei lumi; care ne învață să urâm păcatul, dar nu și pe cei care cad în el.**

Programul săptămânii 22 mai – 29 mai 2022

Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Samaritencei) – Pr.Marian
	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Marian
Luni	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Marian
Marți		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi		
Vineri	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
	17 - 18	- Acatistul Sf.M.Mc.Gheorghe – Pr.Marian
Sâmbătă	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Marian
	17 - 18	- Vecernia duminicii a VI-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea orbului) – Pr.Dragoș
	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș